

baade Infanteriets og Artilleriets Skydebaner sammen, og derved bevirke, at Baabenarterne gjenfaldt meget ofte kom til at hindre hinanden i Benyttelsen. Man anlagde dengang en Forsøgs-skydebane i Retningen Nord—Syd; men det viste sig ved Skydning paa denne, at der undertiden fandt Nedslag af Projektiler Sted Øst for Skydebanen paa de nærmest liggende private Lodder. Dette førte naturligvis til Klage fra de private Lodseieres Side, og i 1876 blev man derfor nødsaget til at forandre Forsøgs-skydebanens Retning, idet man førte den mere imod Vest, tættere ind paa Fodfolkets Skydebane, hvorved man til en vis Grad opnaaede Sikkerhed for, at Projektilerne ikke faldt ned paa de private Eiendomme. Men der var den Mangel ved den nye Linie, at man kun kunde skyde paa en Afstand af indtil 3000 Alen, hvorefter man blev nødt til, naar der skulde skydes paa større Afstande, at benytte den gamle Skydebane. Ved Skydning paa denne paa 5—7000 Alen viste det sig undertiden, at Projektilerne efter Nedslaget i flere Spring naaede flere Tusinde Alen længere ud, og at nogle af disse Projektiler bleve stikkende meget tæt ved private Lodder. Husker jeg ikke feil, faldt der endogsaa et Projektil ned ved Meilgaards Brønd. Der kom fornyede Klager, og Ingenieur-korpset fik da i 1878 Ordre til at fremsætte et Forslag, der kunde afhjælpe Manglerne. Det saaledes udarbejdede Forslag har tjent til Grundlag for nærværende Lovforslag. Efter dette agter man ved en Inddæmning at skabe Mulighed for at kunne forlænge den Forsøgs-skydebane, der ligger nærmest ved Fodfolkets Skydebaner, saaledes at den faar en Udftrækning af 10,000 Alen, en Afstand, der ingenlunde kan siges at være for lang. Man opnaar derved, at Faren for, at Projektilerne skulle falde ned paa private Lodder, fuldstændig fjernes; men der er andre Ulemper, som slæbe ved Ordningen, og som jeg skal tillade mig at berøre. En af dem angaar nærmest det private Erhverv. Paa det inddæmmede Areal har endel af Amagers Beboere Ret til at hjerpe Læng. Naar et Dige bliver anlagt, vil det blive anlagt paa dybere Vand, Strømmen vil blive stærkere, og da der ingen Forstrand bliver foran Diget, vil der intet Middelt være til Langdømmelse, og denne Del af Amager vil saaledes komme til at undvære Læng, Noget, som Amagerne vanskeligt kunne undvære; thi Længen er for dem en nødvendig Betingelse for at holde Grøntsagerne fri for Frost og friske om Vinteren. Derfor maa man vist, hvis man vil gaa den Vej, søge at affinde sig med Beboerne; men Lovforslaget taler ikke om en saadan Affindelsessum. En anden Ulempe, som er meget større, er den: da man dreiede Forsøgs-skydebanen ind mod Fodfolkets Skydebane, blev Følgen den, at hver Gang der paa Skydebanen foretoges Skydning med Sprængprojektiler, maa Skydebanen affærræs for Fodfolkets Bed-

kommende, og disse Spærringer ere af et saadant Omfang, at de i høj Grad vanskeliggjøre Indvøelsen af denne for Fodfolket saa vigtige Disciplin. Men har det allerede tidligere været meget vanskeligt at faae Skydningen ført til et passende Maal indenfor en passende Lidsbegrændsning, vil det i en kommende Tid blive endnu vanskeligere; thi det maa erindres, at, medens hidtil Forsøgs-skydningen har været delt paa to Skydebaner, vil den efter Forslaget udelukkende falde paa een Bane, og derfor kan jeg ikke slutte mig til Forslaget, forsaavidt angaar Forsøgs-skydebanen, fordi Forslaget skaber nye Vanskeligheder med Hensyn til Benyttelsen af Skydebanerne for Fodfolket. Men dette er saa meget uheldigere, som man for Fodfolkets Vedkommende ikke alene ikke kan finde sig i de tidligere Spærringer, men maa forlange fri Dispositionsret over Skydebanerne, hvad jeg skal søge nærmere at belyse. Forrige Aar blev der paa Finantsloven forlangt en Bevilling til at forandre Visererne paa Geværene, for at kunne skyde med dem paa lange Afstande, Noget, som Udviklingen uafviselig kræver; men det kan kun lidet nytte, at man gennem forandrede Viser skaber en Mulighed for at kunne skyde paa lange Afstande, naar man ikke samtidig udvider Skydebanerne. Men Udviklingen kræver tillige, at der i Fremtiden vil kræves større Tid og mere Naadighed over Pladsen, for at kunne tilendebringe Skydningen, fordi der jo ogsaa maa anvendes mere Tid paa de længere Afstande. Forslaget er kjender Udvidelsen af Skydebanerne for en Nødvendighed og vil, at man ved Hjælp af en Inddæmning skal tilveiebringe den nødvendige Længde bagud for Fodfolkets Skydebaner. Den Beføstning, som det vil medføre — jeg tror, det efter Overslaget er noget over 40,000 Kr. — vil neppe være en uoverkommelig Udgift; og da denne Side af Sagen kan udføres uden Forbindelse med Forslaget om den større Inddæmning, vil jeg ubetinget tilraade, at man gaar ind paa den. Men — vil man sige — skal der da Intet gøres for at tilveiebringe en Forsøgs-skydebane for Artilleriet, kan den undværes? Dertil maa jeg svare ubetinget nei, der maa gøres Noget. Spørgsmaalet bliver kun om man ikke gennem Forhandling med de paagjældende Lodseiere kan tilveiebringe en Ordning — Noget, der ikke er forsøgt — eller om det kan ske ved Expropriation. Det siges i Bemærkningerne, at en saadan Expropriation vilde medføre betydelige Udgifter, og dette er sikkert rigtigt; men dog tror jeg, at man maa søge at komme til en Løsning ad denne Vej med Benyttelse af den ældre Forsøgs-skydebane, og kan man ikke komme til en Løsning derved, saa er der kun Et at gjøre, nemlig at flytte Forsøgs-skydebanen til et andet Sted. Hvorhen en saadan Flytning skal ske, skal jeg ikke komme ind paa i Dieblivet, da jeg tror, at Forhandlingen derom nærmest hører hjemme i et